
Fekete István : Vuk

Fekete István méltán nagyszerű meseregénye, a Vuk, megható történet a címadó kis rókakölyökről, aki nyolcadmagával látja meg a napvilágot. A gondos szülők, és a boldog család képe hamar szertefoszlik a vadász és kutyái miatt, s egyedül Vuk, a kis róka marad életben. Nagybátyja, Karak neveli fel, s tanítja meg az élet dolgaira. A harc köztük és a vadász között azonban sosem ér véget.

Szereplők

Kag, Vuk apja; Iny, Vuk anyja; Vuk, a kisoroka; Karak, Vuk nagybátyja; Iny, Vuk testvére; Simabőrű, a vadász; Vahur, a Simabőrű kutyája; Fickó, a Simabőrű kutyája; Csufi, a fővadász tacskója

Helyszínek

A rókaljuk, erdő, rét, a Simabőrű háza és háztájéka, Karak barlangja, búzatábla

A rövid tartalom

Nyolc éhes kis rókakölyök várja szüleit a jól elrejtett tóparti rókaljukban. A picik pár hetesek csupán, az apjuk, Kag pedig éjjel-nappal nekik él, s szürkülettől hajnalhasadtáig vadászik azért, hogy elegendő étellemről tudjon számukra gondoskodni.

Iny már türelmetlen. Idegesen várja a társát, nem tudja, hol késik az étellemmel. Ő már régóta nem evett, és nem is úgy néz már ki, mint akkoriban, amikor Kaggal megismerték egymást. Nagyon lesoványodott és állandóan tele van aggodalommal. És ez így megy nap mint nap. Nem könnyű a rókaszülők élete. Ráadásul egyre kevesebb a hely, ahol elég ételhez juthat Kag.

Először a Simabőrű házában

A folyamatos ételkeresés során egy nap Kag eljut egy ismeretlen, eddig még nem látott házhoz. Bizalmatlan és óvatos, eddig erre még nem járt. Viszont olyan ételforrás ez, ami hosszú időn át megoldaná a kölykök etetésének problémáját.

Első találkozás Vahurral

Kockázatos dolog egy rókának az ember közelébe merészkedni. Főként, mert segítőtje is akad, Vahur, aki Kag szerint szálnalmas és megvetésre méltó, amiért a Simabőrű mellé szegődött. Miközben Kag most, első alkalommal jár a Simabőrű házánál, tudja, hogy Vahur kemény ellenfél lehet számára. S nemcsak rá nézve jelent veszélyt, hanem a családja, Iny és a kölykök számára is. Vahur észreveszi Kagot, s megindul a hajsza. Csak egy kicsin múlik, hogy Kagnak nem sikerül az utolsó pillanatban megtéveszteni a vérszomjas és gazdája elismerésére éhes vadászkuttyát. Nem marad más hátra, mint folytatni a reménytelen vadászatot.

Hazafelé

Nincs ma szerencséje Kagnak, ráadásul majdnem beleszalad egy kuttyájával arra járó másik vadászba. Minden ina megfeszül, csak várni tud, és remélni, hogy nem veszik észre. A vadász és kuttyája távolodik, s Kag alig várja, hogy hazaérjen.

A tragédia

A barlang szájához érve azonban szörnyűséget észlel. Valamit, ami az emberre utal. Egy olyan tárgyat, amin az ember szaga van, s ami csak bajt jelenthet. Egy zörgő, fehér papírt, ami a rókát elriasztja. Minden olyan dologtól ugyanis, ami az ember szagát viseli, félnek a rókák, s a közelébe se mennek. Kag nem mer a barlanghoz menni, és Iny sem mer onnan kijönni. Kag nagyon rosszat sejt. Hosszú idő telik el így, tehetetlenségben, mire egy nagy szélfuvallat le nem tépi a kitűzött papírdarabot a barlang szája előtt, s Kag végre berohanhat a családjához. Csak egy baj van, már túl sok idő telt el tétlenségben, s a róka egyre közelebből hallja a félelmetes hangokat. Egy biztos, itt nem maradhatnak. Az ember megtalálta a búvóhelyüket, s csak idő kérdése, hogy ártson is nekik. Kag ráparancsol Inyre, hogy egyenként vigye el a picinyeket egy biztonságos helyre, addig ő vigyáz a többire.

De az is a kikötése, hogy az első Vuk legyen, a legéletrevalóbb! Iny engedelmeskedik, de sokára ér vissza, hogy vigye a második kölyköt, és már túl késő. A dobbanások már egészen közlről hallatszanak. Odaértek! A vadászok kint felhúzott puskával, az egyik kutya, Csufi, a tacsó pedig már bent a rókalyukban vadul csaholva, mindenre elszántan. Iny minden erejét összeszedve harcol a kuttyával, marják egymást, ahol érik. Kag nem bírja nézni, és rátámad a

kutyára. Élesen belémar, s a vonyítást meghallják a vadászok is. Leküldik hát Fickót is, nehogy a tacsónak baja essék. Látva, hogy Csufinak már nem sok esélye van az életben maradásra, Fickó előbb Iny, majd Kag életét oltja ki. Majd kihúzza a két rókát, s a vadászok ásni kezdenek. A rókavár azonban beomlik, s a rókakölykök is odavesznek. Egy marad csak életben, akit a vadász magával visz, hogy ő hozza helyre azt, amit az apja elrontott.

Vuk és Karak találkozása

A kistróka hiába várja az anyját, az csak nem jön. Pedig megígérte. Kezd besötétedni, már éhes is, fázik is, és egyre jobban kétségbeesik. Egyszer csak egy idegen róka jelenik meg, aki idősebb és megbízhatónak tűnik. Vuk felől érdeklődik, és a beszélgetésről hamar rájön, hogy ő az aznapi tragédia egyetlen túlélője, de arra is, hogy a pici semmiről sem tud. Vukot azzal nyugtatja, hogy ő egy rokona és az édesanyja őt küldte érte.

Karak magához veszi Vukot

Ettől a perctől kezdve Karak a saját otthonába fogadja a kis jószágot, vállalja, hogy felneveli, és mindenre megtanítja a tehetséges kölyköt. Mert hogy tehetséges, arra Karak hamar rájön. Látszik, hogy az öregapja vére csörgedezik az ereiben. Vuk nagyon megszereti az öreg rókát, tiszteli és becsüli és hallgat is rá. Egyetlen dolgot kér csak Vuktól az öreg róka, hogy a Simabőrű házát messziről kerülje el. Egy napon Vuk mégsem bírja legyőzni a kíváncsiságát, még fiatal és erős, és túlságosan csábító olyan helyre menni, ami tiltott.

Vuk és Iny találkozása

Vuk Karak tudta nélkül elmegy a Simabőrű házához. Nagyon óvatos, s már tudva, mit tettek a családjával, ahogy csak tud, megpróbál borsot törni a Simabőrű és kutyái orra alá. Igencsak megritkítja a tyúkokat és libákat, de sem a kutyák, sem a Simabőrű nem tud tenni ellene. A háznál Vuk érdekes dologra lesz figyelmes. Az udvar végében, egy ketrecben egy, a fajtájából való rókalányt talál, akit először árulónak tart, aki az ember mellé szegődött, később azonban kiderül, hogy a lány a testvére, az a kölyök, akit a tragédia napján a vadász foglyul ejtett.

Iny kiszabadítása

Vuk addig nem nyugszik, amíg ki nem szabadítja a rókalányt, akár élete

kockáztatásával is, és ráveszi Karakot, hogy menjenek vissza éjjel, amikor kisebb a veszély. A kitörő vihar segítségükre van. A kiszabadítás ugyan sikerrel jár, de a három róka még nincs biztonságban.

Menekülés közben egy hatalmas búzatáblához érnek, abban próbálnak kiutat keresni. Ha kiszaladnak belőle, az a biztos halál, ha maradnak, az sem megoldás. Egyvalakinek hármójuk közül el kell terelni a vadászok figyelmét. Karak a fiatalok megkérdezése nélkül úgy dönt, feláldozza magát, lesz, ami lesz. Akár még sikerülhet is. Egy lövés azonban eltalálja, és megsebzí. S bár sikerül biztonságos helyre menni, Karaknak már nincs sok ereje. A fiatalokra hagyja a barlangját és meghal.

Vuk és Iny megsíratva az öreg rókát, elindulnak hát új otthonuk s az új élet felé.